

University of Groningen

Goal pursuit and acculturation

Tòth, Agnes

DOI:
[10.33612/diss.101330951](https://doi.org/10.33612/diss.101330951)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2019

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
Tòth, A. (2019). *Goal pursuit and acculturation: a fruitful novel approach to understand migration success*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.
<https://doi.org/10.33612/diss.101330951>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dutch Summary

Sommige personen maken, voor wat voor reden dan ook, en in de wetenschap dat ze te allen tijde terug kunnen keren, bewust de beslissing om voor onbepaalde tijd naar een ander land te verhuizen. Wanneer dergelijke migranten in het nieuwe land van verblijf zijn aangekomen en daar in contact komen met individuen of groepen met een andere culturele achtergrond begint doorgaans een acculturatieproces (Redfield, Linton, & Herskovits, 1936; Berry, 1997; Sam & Berry, 2006). Acculturatie wordt meestal gezien als een dynamisch, wederkerig (beïnvloedings) proces tussen allochtonen en individuen uit het gastland (Berry, 1997; Ozer, 2017). Veranderingen kunnen in principe in beide culturele groepen plaatsvinden, maar de grootste (affectieve en gedragsmatige) veranderingen in cultuurpatronen treden toch meestal op in de allochtone, niet-dominante groep (de migranten; zie Sam & Berry, 2006; Trimble, 2003). Tot voor kort werden acculturatie en de culturele aanpassing van migranten hoofdzakelijk vanuit twee theoretische perspectieven bekeken: (1) het stress- en coping perspectief (i.e., acculturatieve stress, zie Berry, 1970, 1997), dat zich met name richt op de vraag hoe individuen die zich in het acculturatieproces bevinden omgaan met de stress en de negatieve ervaringen die voortvloeien uit interculturele contacten (Kuo, 2014) en (2) de cultuurleer-theorie, waarin de nadruk ligt op de rol van cultuurspecifieke vaardigheden in culturele aanpassing en dus op hoe migranten leren hun weg te vinden in de nieuwe context (Kuo, 2014; Ward & Kennedy, 1994; Ward & Rana-Deuba, 1999).

Hoewel voorgaand onderzoek dat uitgaat van een van deze perspectieven interessante inzichten heeft opgeleverd, is er een derde perspectief van waaruit we acculturatie kunnen begrijpen en interpreteren, namelijk het perspectief waarin de rol van het nastreven van doelen centraal staat. Interessant is dat, ondanks het feit dat het migratieproces vaak in gang wordt gezet omdat mensen proberen hun potentie om doelen te behalen te maximaliseren, de relatie tussen het nastreven van doelen en acculturatie weinig is onderzocht. In 2007 stelden Chirkov, Vansteenkiste, Tao en Lynch dat hedendaagse motivatietheorieën niet zijn toegepast op migratieonderzoek en dat het tijd is om zulke theorieën in onderzoek naar culturele aanpassing en migratiesucces op te nemen. Dit is precies wat er in het huidige proefschrift gebeurt: In dit proefschrift wordt theorie die betrekking heeft op het nastreven van doelen toegepast op de migratie-context om zodoende acculturatie en welzijn van migranten beter te begrijpen. Al doende, wordt tevens beoogd een bijdrage te leveren aan de bestaande motivatie- en acculturatietheorieën.

We stellen dat het nastreven van doelen zelf-geïnitieerde migranten kan helpen met het acculturatieproces in het gastland en dat een voorspoedig lopend acculturatieproces bijdraagt aan gevoelens van welzijn. Voortbouwend op de

zelfdeterminatietheorie (ZDT; Deci & Ryan, 1985; Ryan & Deci, 2000) en de kennis afkomstig uit onderzoek in het acculturatiedomein, onderzoeken we hoe zowel de gepercipieerde belangrijkheid van persoonlijke doelen als het bereiken van persoonlijke doelen (bijv. intrinsieke doelen, carrièredoelen, zelf-vastgestelde doelen) gerelateerd zijn aan acculturatie en welzijn van migranten.

Onderzoek naar de invloed van doelen van migranten op hun acculturatie en welzijn is onderontwikkeld en mist een duidelijke theoretische inbedding. In hoofdstuk 2, een systematisch literatuuronderzoek, bieden we een dergelijk theoretische raamwerk. We hopen hiermee de huidige kennis over de doelen van migranten in relatie tot hun acculturatie en welzijn beter te begrijpen, hiaten in onze kennis te identificeren en specifieke gebieden die verder onderzoek vereisen aan te duiden. Het raamwerk dat we in dit hoofdstuk gebruiken, maakt onderscheid tussen de drie fasen van het migratieproces (pre-migratie, tijdens migratie en potentiële repatriëring en verdere migratie) en de drie verschillende doelfacetten (inhoud, structuur, proces; zie Austin & Vancouver, 1996). Uit dit systematische literatuuronderzoek, waarin we in totaal 30 artikelen bespreken, komen een aantal interessante bevindingen naar voren. Zo blijkt onderzoek naar doelinhoud in de *pre-migratie* fase en in de *tijdens de migratie* fase het meest ontwikkeld te zijn. Dit onderzoek liet bijvoorbeeld zien dat verschillende motieven (bijv. economische motieven, politieke motieven, culturele exploratie enz.) soms een gunstige en soms een ongunstige impact hebben op de acculturatie en het welzijn van migranten. Bovendien lijkt autonomie, in lijn met de voorspellingen van ZDT (Deci & Ryan, 2000), gunstig te zijn voor het acculturatieproces van verschillende groepen migranten. Onderzoek naar de effecten van kenmerken van de structuur en het proces van doelen zijn schaarser. We weten dus relatief weinig over hoe migranten hun doelen vaststellen, hoe ze hun voortgang bewaken, onder welke omstandigheden ze hun doelen aanpassen en over of en hoe dit een weerslag heeft op acculturatie en welzijn. Samenvattend laat de literatuurstudie zien dat onderzoek naar migratiesucces met behulp van een doel-perspectief vruchtbaar is, maar dat het huidige onderzoek nog lang niet toereikend is.

In hoofdstuk 3 doen we verslag van empirisch onderzoek naar de effecten van het nastreven van doelen op de acculturatie en het welzijn van migranten. In twee experimentele studies en twee veldstudies testen we het gezamenlijke effect van de belangrijkheid en het bereiken van intrinsieke doelen op acculturatie en welzijn (tevredenheid met het leven en depressie). Onze eerste hypothese was dat de relatie tussen het bereiken van intrinsieke doelen en welzijn wordt gemedieerd door het acculturatieniveau van migranten. Onze tweede hypothese was dat de relatie tussen het bereiken van intrinsieke doelen en acculturatie wordt gemodereerd door

de mate waarin het doel belangrijk wordt gevonden. Hoewel de medierende rol van acculturatie in de relatie tussen doelvervulling en welzijn (tevredenheid met het leven en depressie) in alle vier de studies werd bevestigd, kwam de rol van doelbelang in de relatie tussen doelvervulling en acculturatie minder duidelijk naar voren. Het interactie-effect tussen de belangrijkheid en het bereiken van doelen op acculturatie werd in twee van de vier studies gevonden. Als zodanig geeft ons onderzoek wel enige ondersteuning voor het idee dat de relatie tussen doelvervulling en acculturatie sterker is als het doel belangrijk wordt geacht, maar nader onderzoek is nodig om te invloed van het belang dat aan het doel gesteld wordt beter te begrijpen.

In hoofdstuk 4 wordt de focus verlegd naar carrièredoelen van migranten. We veronderstellen dat het behalen van belangrijke carrièredoelen in het gastland migranten het gevoel geeft dat ze in de gastsamenleving passen en dat ze waardevolle leden van de samenleving zijn (Wassermann, Fujishiro, & Hoppe, 2017). We veronderstellen ook dat het bereiken van doelen haalbaarder is voor migranten die over een hogere mate van *self-efficacy* beschikken. In dit hoofdstuk doen we verslag van een longitudinaal onderzoek waarin wordt onderzocht of *self-efficacy* de relatie tussen de belangrijkheid van carrièredoelen en carrièresucces modereert en of dit carrièresucces verdere gevolgen heeft voor het acculturatieniveau van migranten. We vonden dat onder Hongaarse migranten in Nederland het carrièrebelang inderdaad het waargenomen carrièresucces voorspelde voor personen met een hoge *self-efficacy*, maar niet voor personen met een lage *self-efficacy*. Verder hebben we, zoals verwacht, vastgesteld dat carrièresucces de relatie tussen de belangrijkheid van carrière doelen en acculturatie gemedieerde bij personen met een hoge *self-efficacy*, maar niet bij personen met een lage *self-efficacy*. Deze resultaten ondersteunen de belangrijke rol van *self-efficacy* bij het realiseren van carrièredoelen van migranten. Bovendien vestigen de bevindingen de aandacht op het feit dat de carrière-gerelateerde doelen van migranten en het realiseren van deze doelen belangrijke determinanten zijn van hun sociaal-culturele aanpassing in het gastland.

In hoofdstuk 5 verbreden we ons perspectief en richten we ons niet langer alleen op migranten en daarnaast richten we ons behalve op intrinsieke doelen ook op extrinsieke doelen. Met behulp van polynomiale regressie-analyse onderzochten we hoe de congruentie tussen enerzijds de belangrijkheid van bepaalde doelen en anderzijds het bereiken van die doelen gerelateerd is aan welzijn. Polynomiale regressieanalyse is ideaal om het gezamenlijke effect van twee predictoren (en hun congruentie of discrepantie) op een derde variabele te onderzoeken (zie Edwards, 1994, 2001, 2002). Zoals verwacht, bleek uit ons onderzoek dat de congruentie

tussen intrinsieke doelen en de belangrijkheid van die doelen positief gerelateerd is aan welzijn. Interessant is dat we, daar waar het de belangrijkheid van doelen betrof, voor bepaalde subdimensies van intrinsieke doelen een curvilinear effect op het welzijn vonden. Dit geeft aan dat belang hechten aan intrinsieke doelen in principe goed kan zijn voor het welzijn, maar dat er ook een punt komt waarop er zoveel belang wordt gehecht aan deze doelen dat het een belemmerend effect kan hebben op het welzijn. Ten slotte vonden we dat het bereiken van extrinsieke doelen die belangrijk worden geacht niet perse schadelijk hoeft te zijn voor het welzijn (al wordt dat door sommige onderzoekers wel gedacht). Onze resultaten ondersteunen de unieke impact van de specifieke doelinhoud op het welzijn, en laten zien dat zowel het belang dat gehecht wordt aan het bereiken van doelen alsmede het behalen van deze doelen belangrijk zijn voor het welzijn. Het laat ook zien dat het de moeite waard kan zijn om polynomiale regressie-analyse te gebruiken bij het onderzoeken van het gezamenlijke effect van de belangrijkheid en het bereiken van doelen op welzijn en acculturatie in de migratiecontext.

Het onderzoek dat we in dit proefschrift hebben gepresenteerd, had tot doel ons inzicht in de rol die het nastreven van doelen speelt in de acculturatie en welzijn van migranten te vergroten. Onze literatuurstudie en empirisch onderzoek beoogde daarmee een bijdrage te leveren aan de bestaande kennis over de rol van motivatie in acculturatieprocessen en het welzijn van migranten. Het onderzoek in dit proefschrift laat zien dat het hanteren van een perspectief waarin het nastreven van doelen centraal staat een vruchtbare nieuwe benadering is in de studie naar acculturatie en welzijn van migranten. Terwijl traditioneel onderzoek vaak benadrukt hoe externe factoren het migratieproces beïnvloeden, verschuift in onderzoek dat een motivatiebenadering gebruikt de focus naar intra-individuele processen en naar hoe deze processen gerelateerd zijn aan de uitkomsten van migratie voor de migrant zelf. Daarmee biedt het onderzoek uit dit proefschrift nieuwe handvatten voor migranten en professionals die zich richten op het vergroten van migratiesucces.

